

ה ע ו ת ר ת :

תנועת אומ"ץ

אזרחים למען מנהל תקין וצדק חברתי ומשפטי ע.ר. 410967

באמצעות ב"כ עו"ד אבינועם מגן

מרח' כרמל 6 שוהם

טל' 03-7443030 פקס' 03-7442777

נ ג ד

ה מ ש י ב י מ :

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליט המדינה
3. המחלקה לחקירות שוטרים – משרד המשפטים
4. תנ"צ אפרים ברכה

באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רחוב צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466603; פקס 02-6466678

ע ת י ר ה ד ח ו פ ה ל מ ת נ צ ו ע ל ת נ א י

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו על תנאי אשר יורה למשיבים 1-2 ליתן טעם מדוע לא יורו למשיבה 3 לפתוח בחקירה פלילית גלויה נגד המשיב 4 ומדוע לא יושעה המשיב 4 לאלתר עד לבירור החשדות נגדו, או למצער יורחק מהיחידה הרגישה בה הוא מכהן.

הביטוי "רעידת אדמה", נשחק מחמת שימוש עודף. רוב הדיווחים על רעידות

אדמה בישראל אינם קשורים לא לרעידה ולא לאדמה.

איזו זכות אבות עמדה לו לביטוי זה, והעניקה לו מקום של קבע בכותרות הראשיות? האדמה, היא העוגן. היא היציבות. היא הבסיס. היא הביטחון. הידיעה כי האדמה נמצאת שם, תמיד בשבילנו, נוסכת בנו שקט ושלווה. כשהאדמה רועדת, אין לנו על מי לסמוך. אין במה להיאחז. אין לנו על מה להישען. אנו מוצפים בתחושת בגידה ואובדן.

החלף את המילה "אדמה" במילה "משטרה" ותקבל: המשטרה, היא העוגן. היא היציבות. היא הבסיס. היא הביטחון. הידיעה כי המשטרה נמצאת שם, תמיד בשבילנו, נוסכת בנו שקט ושלווה. כשהמשטרה רועדת, אין לנו על מי לסמוך. אין במה להיאחז. אין לנו על מה להישען. אנו מוצפים בתחושת בגידה ואובדן.

הרקע לצווים המבוקשים

1. הצווים המבוקשים נדרשים מחמת עבירות פליליות לכאורה שביצע המשיב 4 (תנ"צ אפרים ברכה), כפי שאלה נחשפו בפירוט באתר News1 על-ידי העיתונאי יואב יצחק, בשורה של פרסומים: שיבוש מהלכי חקירה ומשפט בשתי פרשות לפחות, עבירות מרמה ושוחד. החשיפות מפרטות מידע וראיות חפציות המוחזקות בידי מח"ש, שיש בהן כדי להצדיק חקירה דחופה ואף השעיה של המשיב 4 מתפקידו. בהתאם לפרסומים המידע מצוי בחזקתם של בכירי מח"ש היא המשיבה 3 ובראשם: מנהל מח"ש עו"ד אורי כרמל, וסגן מנהל מח"ש, עו"ד משה סעדה (להלן: "ראשי מח"ש").
2. בהתאם לפרסומים, ראשי מח"ש הביאו את הדברים לידיעת פרקליט המדינה והיועץ המשפטי לממשלה, ואלה התבקשו להתיר מעבר לפתיחת חקירה גלויה, אשר עשויה לחייב השעיה של המשיב 4, אך למרות הפניות הרבות, פרקליט המדינה והיועמ"ש מעכבים החלטתם.
3. עוד פורסם כי בעקבות החשיפות ב-News1 ובאישור פרקליט המדינה פתחה המחלקה לחקירת שוטרים בשבוע הראשון של חודש זה בחקירה סמויה, וזו אף התעצמה עקב מידע חדש ונוסף שהגיע למח"ש. במסגרת החקירה הסמויה נאספו עדויות וראיות, כולל ראיות חפציות, נגד המשיב 4. כפי שיפורט לעיל, יש באמור בפרסומים אלה, כדי לחייב טיפול מידי לרבות חקירה והשעיה.

תמצית החשדות העולים בהתאם לפרסומים

4. מהפרסומים עולה ב-News1 כי:

א. בעת שהתנהלה על-ידי יאח"ה חקירה סמויה נגד שורה של חשודים בפרשת השוחד בעיריית אשדוד, נפגש המשיב 4 לפחות שלוש פעמים עם חלק מהחשודים (בחודש מרס 2012) וקיים עשרות שיחות טלפון עימם ו/או עם גורמים הקשורים אליהם. המשיב 4 הדליף לחשודים מידע על דבר קיום החקירה הסמויה שנוהלה נגדם; ערב קודם למעצרים הדליף להם על מועד ה"פרוץ" (המעצרים) ואפשר להם לברוח מידית מישראל לפרזו (וממנה יצאו למרוקו); לאחר מכן תידרך אותם מתי לשוב ודאג לכך שלא ייעצרו בשדה התעופה בנתב"ג; עם שובם לארץ נפגש עם כמה מהחשודים, תידרך אותם לקראת החקירה והבטיח להם שלא יעצרו בעת החקירה; כמו-כן הבטיח לאחד החשודים המרכזיים שדרכו לא יילקח ממנו, וכך היה. כדי שיוכל להשיג את מטרותיו, פעל המשיב 4 שכיהן באותה עת בתפקיד ראש חטיבת המודיעין והחקירות באגף החקירות - בעורמה ובתחבולה בקרב צוות החקירה (שנוהל בשעתו על-ידי ראש היחידה הארצית דאז תנ"צ זיוה אגמי). כדי לאפשר לו נגישות לצוות החקירה, בלא שיעורר חשד, וכדי שיוכל להשפיע על הצוות – כרצונו ולמטרותיו, הציג תנ"צ ברכה את אחד החשודים המרכזיים כ"מקור מידע מודיעיני" – דבר שלא היה נכון. המשיב 4 לא ערך ולא הציג בפני צוות החקירה תרשומות של הפגישות ו/או השיחות ולא ביקש אישור ו/או הסכמה של ראש אגף החקירות דאז ניצב יואב סגלוביץ' לקיום הפגישות ו/או השיחות.

ב. המשיב 4 מנהל מזה כמה חודשים, בהנחיית היועמ"ש, בדיקה משטרתית בדבר החשדות שהועלו בפרשת מעונות ראש הממשלה בכלל וגב' שרה נתניהו בפרט. המשיב 4 ניצל לרעה את מעמדו ותפקידו, והדליף מידע מתוך החקירה. במקביל, ולמטרותיו האישיות, ונוכח ידיעתו על דבר החקירה הסמויה המתנהלת נגדו, מסר המשיב 4 מידע שקרי לעיתונאים, כאילו קיבל אישור לעבור מבדיקה משטרתית לחקירה משטרתית. המשיב 4 פעל, כפי שפעל, כדי להפוך את גב' נתניהו ל"בת ערוכה בידיו", ולסכל העברתו מתפקידו בעטייה של החקירה הסמויה נגדו.

5. לעותרת נודע כי בידי חוקרי מח"ש תלונה של אחד העיתונאים, וכן ראיות משמעותיות, בדבר ההדלפה השקרית המתוארת לעיל מצד המשיב 4.

6. העיתונאי יואב יצחק מסר לעותרת כי בידי פרטים נוספים לרבות שמות האנשים להם הדליף המשיב 4 את המידע וכן פרטים אודות ראיות חפציות נוספות, אולם הללו לא פורסמו על ידו ואף אינם מוזכרים בעתירה זו על מנת שלא לפגוע חלילה בחקירה או לשבש אותה.

הצדדים לעתירה

7. העותרת היא תנועת אומ"ץ, עמותה רשומה, העוסקת בין היתר בטוהר המידות במגזר הציבורי. התנועה מאמינה כי חוסנה הכלכלי, החברתי והמוסרי של מדינה נמדד, בין היתר, על-פי יכולתה לקיים מערכות ממשל תקינות, לאכוף חוק וסדר, לשפר את איכות החיים הציבורית ולפעול לרווחתם ולקידומם של כל תושביה ואזרחיה. חברי התנועה, מאמינים ביכולתם לתרום ולפעול לחיזוקן ולחוסנו המוסרי-ערכי של מערכות השלטון והחברה בישראל, לשוויון ערך האדם בפני החוק, לשמירה מוחלטת על זכויות האדם ולחרות הפרט בכל תחומי החיים. חברי התנועה, שואפים לראות את מוסדותיה של מדינת ישראל, מושתתים על עקרונות של צדק ועליונות החוק, יושר, הגינות ומנהל תקין וכן מחויבים לאכיפת חוקי המדינה, ללא מורא וללא משוא פנים.

8. המשיב מס' 1 הינו היועץ המשפטי לממשלה.

9. המשיב 2 הוא פרקליט המדינה.

10. המשיבה 3 הינה המחלקה לחקירת שוטרים.

11. המשיב 4 הינו מפקד יחא"ה במשטרת ישראל. בתקופת החקירה ב"פרשת השוחד בעיריית אשדוד", כיהן משיב זה בתפקיד ראש חטיבת המודיעין והחקירות באגף החקירות במשטרה.

טענות העותרת

12. "היעדר יריבות", במובן הלא משפטי של הביטוי: התיבה "נגד" המוזכרת בין שמה של העותרת ובין שמם של המשיבים, איננה אלא הכרח בל יגונה. הן בימי שיגרה ובמיוחד בימי סערה, העותרת איננה נגד המשיבים. היא בעדם. היריבות בין הצדדים הינה לצרכי עתירה בלבד, מעבר לכך, הצדדים נמצאים באותו צד של המיתר. קל וחומר שבימים אלו בהם הטלטלה שפוקדת את מערכת שלטון החוק מאיימת לעבור את נקודת האל-חזור, סבורה העותרת כי עליה לשלב ידיים עם שותפיה, המכונים לעיתים יריביה, ולהתגייס להצלת אמון הציבור השברירי.

13. ואולם, נדמה כי המשיבים אינם רואים עין בעין עם העותרת, לא את גודל השעה ולא את היד המושטת לשיתוף פעולה.

14. במה דברים אמורים? נצטט ממכתבה של העותרת אל המשיבים 1 ו 2 כדלקמן: "כידוע, פרשת 'רונאל פישר' על-ספיחיה וגרורותיה מטלטלת את החברה הישראלית, את משטרת ישראל ואת הפרקליטות, ומעמידה את אמון הציבור במערכות אכיפת החוק בפני מבחן היסטורי ודרמטי, שלא ניתן להפריז במשמעותו, כמעט בחזקת 'להיות או לחדול'". הן ציבור המתלוננים והן ציבור הנחקרים שואלים את עצמם, האם החלטות בדבר חקירה והעמדה לדין או החלטות שלא לחקור מתקבלות על בסיס שיקול דעת מקצועי וחק מהשפעות זרות. מדובר בזיהום אשר חדר את שכבות ההגנה החיצוניות, ובאין הכרעה שיפוטית בדבר עומק חדירת הזיהום, הנטייה האנושית היא להניח כי הזיהום עמוק הרבה מעבר למדווח. שיקום אמון הציבור יכול להיעשות אך ורק באמצעות שקיפות, פתיחות והפיכת כל אבן. תנועת אומ"ץ איננה רואה את עצמה כברת פלוגתא של פרקליטות המדינה. בשעת חירום זו, אומ"ץ רואה עצמה כשותפה למאמצים להצלת המערכת, רגע לפני נקודת האל-חזור".

15. מצב בו אזרח נאלץ לשקול האם הגשת תלונה בכלל, ותלונה בנושא שחיתות שלטונית בפרט, תוליד חקירה, או שמא תפעל דווקא נגד המתלונן, מאפיין מדינות מושחתות, בהן איש אינו יודע, האם השוטר "איתו או נגדו" בחזקת "וַיֵּרָא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנִגְדוֹ וְחָרְבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלֵנּוּ אִתָּה אֵם לְצָרִינוּ" (יהושע ה, יג).

16. לעמדת העותרת, תיאור קודר שכזה איננו דמיוני. זכות הציבור לחוש ולדעת כי משטרת ישראל נמצאת שם בשבילו ללא כל הסתייגות. הסיסמא בה בחרה משטרת ישראל בשנים האחרונות: "משטרת ישראל - 100 בשבילך" צריכה להסתיים בסימן קריאה חד משמעי ומוחלט ולא חלילה בסימן שאלה.

17. לעמדת העותרת, ספק, ולו ספק זעיר, באשר לכשרות מניעי המשטרה, כמוהו כסדק קטן בחומה, אשר ללא פעולה משמעותית, הוא יכול רק להתרחב. קשה עד בלתי אפשרי להשיב לציבור את האמון כי פתיחת תיקי חקירה או סגירתם נעשית על סמך שיקולים ענייניים. כידוע, כמעט כל מי שנחקר, וכמעט כל מי שתלונתו נסגרת, תוהה כיצד נתקבלה ההחלטה. האירועים האחרונים במשטרת ישראל, ואף מחוצה לה, יצטרפו מכאן ואילך לתירוצים בהם יעשו שימוש מי שאינם מרוצים מהחלטות המשטרה, ואין זה משנה אם ההחלטה התקבלה כדין אן לאו. ספק הוא ספק הוא ספק.

18. אם אין די במה שכבר פורסם על אודות השוחד שפשה בתוככי קודש הקודשים של שומרי הסף, הרי שבחודשים האחרונים התפרסמו ב-News1 חשדות למעשים חמורים מצדו של המשיב 4 כפי שתואר לעיל.

19. חרף חשדות אלו, ממשיך המשיב 4 להחזיק בתפקיד בכיר ורגיש בלב ליבה של המשטרה, תוך נגישות למידע ולחומרי חקירה.

20. בהתאם למידע שהתקבל אצל העותרת, המשיב 4 נגוע בחשדות לשיבוש הליכי חקירה ועבירות שוחד בפרשת השוחד בעיריית אשדוד, כמו גם בהדלפות הנוגעות לבדיקת המשטרה בעניין מעונות ראש הממשלה. נמסר לעותרת כי המידע האמור כבר הוצלב ואומת בחלקו הגדול בבדיקה הסמויה המתנהלת כפי הנראה במח"ש.

21. העותרת סבורה כי יש לנהוג הקפדה יתירה בכל הקשור למי שבאים במגע עם חומרי החקירה הרגישים ביחידת החקירות הגדולה בישראל, קל וחומר כאשר עסקינן במפקד היחידה, שעליו להיות נקי מכל בדל חשד או שמץ ספק.
22. המשיב 4 מכונה בציבור ובתקשורת: "החוקר מספר 1". העותרת סבורה כי מידת ההקפדה בה יש לנקוט ביחידות רגישות מסוג זה הינה גבוהה במיוחד. הסכנה בהצתת גפרור בשטח פתוח, אינה דומה לסכנה שבהצתת גפרור בחוות גז. הבידוק בשערי יאח"ה, צריך להשאיר מחוץ לשער כל מי שמרחף על ראשו שמץ של חשד, בדיוק כפי שהבידוק בכניסה לחוות גז, לא יאפשר הכנסת גפרור. שטח סטרילי של ממש.

פניות העותרת אל המשיבים

23. כבר ביום 31.5.15 פנתה העותרת אל המשיב 2 בדרישה להורות על פתיחת חקירת בנושא. פניה זו לא זכתה לכל מענה שהוא. רצ"ב העתק - מסומן א'.
24. בהיעדר מענה מהמשיב 2 שבה העותרת ופנתה ביום 8.6.15 גם אל המשיב 1 וגם אל מחלקת הבג"צים, מתוך תקווה כי אולי זו האחרונה, תתערב ותייתר את העתירה. רצ"ב העתק - מסומן ב'.
25. למרבה האירוניה, כל שהתקבל הוא מכתב לקוני וסטנדרטי מהמשיב 1 המפנה את פניית העותר אל המשיב 2, אשר לא השיב מלכתחילה. רצ"ב העתק - מסומן ג'.
26. במקביל, החלו להתפרסם ידיעות על קיום "בדיקה" בעניינו של המשיב 4. לעיתים השימוש בביטוי בדיקה במקום בביטוי "חקירה" נועד להתגבר על הכללים המוקבלים באשר להשעיית עובד ציבור שמתנהלת נגדו חקירת משטרה.
27. לשיטת העותרת, שעה שמדובר כאמור ב"חוקר מספר אחת", לאור רגישות התפקיד, רגישות החקירה, והמצב המיוחד אליו נקלעה מערכת היחסים בין הציבור ובין מערכות אכיפת החוק, הרי שמתחם הסבירות צר ביותר ואין מנוס מהרחקת המשיב 4 מהיחידה בראשה הוא עומד, שלא לומר להשעותו מתפקידו.
28. ממה נפשך, אף אם אין מקום להשעיה פורמלית שעה שאין מדובר בחקירה פורמלית, הרי שניתן להוציא לחופשה בלתי פורמלית, שעה שמדובר בבדיקה בלתי פורמלית.
29. יתכן כי בנסיבות רגילות היה על העותרת להמתין פרק זמן נוסף, אולם כאמור, עסקינן בשעת חירום של ממש, כאשר אמון הציבור, החבול והמוכה, נמצא על כף המאזניים. לא בכדי חתמה העותרת את פנייתה הנ"ל בזו הלשון: "נדמה כי דרך המלך היא לחקור. בייחוד על רקע המשבר המתואר לעיל. מוטב לחקור ולגלות כי הכל נעשה כדין ולהרוויח את אמון הציבור, מאשר לנקוט בגישה מסוגרת, להימנע מחקירה, וללבות את גחלי הספק החורכים את אמון הציבור במערכת. בלית ברירה, תגיש אומ"ץ עתירה מתאימה. ברי כי בנסיבות המתוארות אין מקום להמתין לתשובה שטרם התקבלה. עסקינן בשעת חירום. היה ולא תתקבל בדחיפות תשובה המניחה את הדעת, לא יהיה מנוס מלפעול כאמור, תוך ניסיון לתרום להבראת המערכת, בין אם באמצעות שיתוף פעולה ובין אם כצדדים להליך משפטי."

30. אלא שכאמור, עולם כמנהגו נוהג. מה שנראה כדחוף בעיני העותרת, סובל דיחוי בעיני המשיבים.

טענות משפטיות

31. בשל הדחיפות המתוארת, תביא העותרת את תמצית הטענות המשפטיות בקצרה, ותבקש להשלימו בהמשך בירור העתירה.

32. לעמדת העותרת יש לפתוח כאמור בחקירה מלאה ולהורות על השעיה. לא יכולה להיות מחלוקת כי חקירת משטרה תיטיב אף עם המשיב 4 בפרשה אשר בעיני הציבור, במקרה הטוב, "חציו חייב חציו זכאי".

33. סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), המחייב גם את מח"ש, קובע:

"נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שאין בדבר ענין לציבור או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה"

34. לשון החוק איננה מקנה למשטרה ו/או למח"ש שיקול דעת בפתיחת חקירה ואף איננה דורשת החלטה של היועץ המשפטי לממשלה על-מנת לפתוח בחקירה.

35. "ברירת המחזל" היא פתיחה בחקירה, כל אימת שנודע על ביצוע עבירה.

36. נראה כי לכל היותר ישנה סמכות שבשיקול דעת להפסיק חקירה, בעבירה שאיננה פשע. אולם אין מקום להימנע מלכתחילה מלפתוח בחקירה.

37. החלטת המשיב 1 בעניין פתיחה בחקירה הינה החלטה מנהלית הנתונה לביקורת שיפוטית:

"על החלטות היועץ המשפטי לממשלה ורשויות אכיפת החוק חלים במקביל הוראות ועקרונות המשפט הפלילי – על בסיסם מתקבלת ההכרעה המקצועית בהחלטה על פתיחה בחקירה פלילית או העמדה לדין; וכללי המשפט המינהלי – המחייבים את היועץ המשפטי לממשלה, כמו את כל מקבלי החלטות ברשויות המדינה, להפעיל את שיקול דעתו בכפוף לשורה של עקרונות ובהם, החובה לנהוג בסבירות, בתום לב ובשוויון, ולקבל כל החלטה על בסיס תשתית עובדתית מספקת, תוך שקילת שיקולים ענייניים (ראו, בעניין זה, פרשת גנור, עמ' 527). סמכות היועץ המשפטי לממשלה בהחלטה על פתיחה בחקירה פלילית או העמדה לדין כוללת מרכיב מרכזי של שיקול דעת, במסגרתו מאזן היועץ המשפטי לממשלה בין אינטרסים ועקרונות שונים. כך למשל, היועץ המשפטי לממשלה מאזן בין הנזק שייגרם לעקרונות ולערכים שהמשפט הפלילי מבקש להגשימם אם יחליט שלא להורות על פתיחה בחקירה פלילית או העמדה לדין ובין התועלת שתצמח מן החלטה הפוכה, וזאת במסגרת הבחינה אם יש בהליך שלפניו "עניין לציבור". בדומה, היועץ המשפטי לממשלה מפעיל שיקול דעת מקצועי בהערכת החומר שלפניו – בין אם המדובר בתשתית של

מידע או חשדות ובין אם בתשתית של ראיות – בבואו לבחון האם יש להורות על פתיחה בחקירה פלילית ואם יש סיכוי להקים תשתית ראיתית שיהיה בה בסיס להגשת כתב אישום והעמדה לדין. שיקול דעת זה רחב הוא. הוא מבוסס על הערכה וניתוח מקצועיים של היועץ המשפטי לממשלה ורשויות התביעה. משמעות קיומו של שיקול דעת רחב היא שבכל אחת מן ההחלטות אותן מקבל היועץ המשפטי לממשלה קיימות מספר חלופות חוקיות, והיועץ המשפטי לממשלה, מתוקף סמכותו, רשאי לבחור בכל אחת מן החלופות. כל עוד החלופה הנבחרת היא חוקית וסבירה, בית המשפט לא יתערב בהחלטה." בגץ 5305/08 עמותה לקידום מימשל תקין נ' היועץ המשפטי לממשלה (2009) (פורסם בנבו).

38. במקרה דנן, פנתה העותרת אל היועץ המשפטי לממשלה, שוב ושוב כמוזכר מעלה, אולם היועץ בחר שלא להשיב, פרט לתשובה לקונית כאמור.

39. לעמדת העותרת עסקינן במקרה ייחודי, הנכנס בגדר החריגים בהם בית המשפט מתערב בשיקול דעתו של המשיב.
1.

40. לא יכול להיות ספק כי הימנעות מחקירה והשעיה תגרום לפגיעה אנושה באמון הציבור במערכות השלטון, ותביא למסקנה המתבקשת כי לגורמי האכיפה, לא אצה הדרך לבחון את התנהלותם של בעלי תפקידים בכירים, בייחוד של חבריהם למקצוע.

41. הפסיקה העוסקת בשיקול הדעת של היועץ המשפטי לממשלה, מתייחסת בצוותא-חדא לשיקול הדעת האם לפתוח בחקירה ולשיקול הדעת האם להגיש אישום. לעמדת העותרת, זו העת להגדיר אמות מידה נפרדות לפתיחה בחקירה לעומת אמות המידה להגשת כתב אישום. לעמדת העותרת, הרף הנדרש כדי להורות על פתיחה בחקירה, נמוך מהרף הנדרש להחלטה על כתב אישום. מסקנה זו תואמת את ברירת המחדל שבחוק, בייחוד כאשר ללא חקירה, ולכל הפחות, חקירה ראשונית, לא ניתן לבחון כדבעי האם מתקיימים המבחנים להגשת כתב אישום. רוצה לומר: לעמדת העותרת, די בראשית ראיה על מנת לפתוח בחקירה פלילית.

42. באשר להשעיה, הסדר הנכון הינו, קודם חקירה ואחר כך השעיה. ככל שמתקיימת חקירה, אף אם היא מוגדרת בשמות אחרים, כמו בדיקה ו/או חקירה סמויה ו/או חקירה מודיעינית, הרי שלאור האמור יש מקום להשעיה. במקרה ייחודי זה סבורה העותרת כי הגדרות והסייגים הנדרשים מחייבים הרחקת המשיב 4 מהיחידה בראשה הוא עומד אף בשלבי טרום החקירה הרשמית.

43. השעייתו מתחייבת במיוחד נוכח החקירות הרגישות המתנהלות ביאח"ה נגד שורה של גורמים, כולל גורמים פוליטיים ועסקיים גדולים, ועקב מעשיו כמפורט בפרסומים ולעיל נגד שרה נתניהו.

44. לאור האמור, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו המורה למשיבים 1-2 ליתן טעם מדוע לא יורו על פתיחת חקירה פלילית נגד המשיב 4 ומדוע לא ישעו אותו לאלתר או ירחיקו אותו מיחידת החקירות לפחות באופן זמני.

עוד יתבקש בית המשפט לחייב את המשיבים בהוצאות עתירה זו.

אבינועם מגן, עו"ד
ב"כ העותרת